

Владика Кирило: Свети Сава као добри пастир и дипломата градио је мостове и према Истоку и према Западу

Слава храма у Новом Месту који носи име Светог Саве прослављена је 28. јануара 2024. године. Свету Литургију служио је Преосвећени Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило, администратор Епархије загребачко-љубљанске.

Саслуживали су свештеници Александар Обрадовић, Раде Деспотовић, Веселин Ристић и Данијел Николић, парох у Новом Месту, као и ђакон Александар Лукић. По завршетку свете Литургије благословени су славски дарови. Уследио је славски ручак у спортској дворани Основне школе „Бршљин“ коме је присуствовао Бискуп Новог Места и председник Словеначке бискупске конференције монсињор Андреј Саје. Кум славе био је г. Небојша Рулић.

Епископ Кирило је изразио захвалност Римокатоличкој цркви на уступању богослужбеног простора – капеле у Новом Месту, коју српска православна

парохија користи већ више од четири деценије. Владика је том приликом позвао вернике да подрже куповину црквеног земљишта и градњу сопствене цркве у Новом Месту, прве на простору Словеније након скоро једног века.

„Свети Сава је послушао глас Христов и угледао се на Њега, јер и Христос, син Божји, Творац васељене је осиромашео, оставио је свог Оца и оваплотио се као човек – осиромашео да би нас обогатио својом благодаћу и својим богатством. Тако је и Свети Сава осиромашео, постао је монах, да би много година обогатио свој народ, својом просветом, својом благодаћу коју је стекао у подвигу на Светој Гори Атонској. Бог од нас тражи такву веру. Није случајно да су Стефан Немања, касније Симеон и Свети Сава постали родоначелници, темељи нашег народа, као што није случајно да су Аврам и Исак, његов син, поставили темеље Старог Израиља, али и Новог Израиља-хришћана. Господ је Авраму због његове вере обећао да ће му се у Исаку благословити семе и да ће тог семена бити као звезда на небу, мислећи не само на тадашњу Цркву, него и на Нови Израиљ који се развио из те старозаветне Цркве. Шта се то допало Богу код Аврама, а касније код Стефана Немање да је он баш њих изабрао да буду родоначелници народа, они на које ће се угледати покољења? Управо је то, како и Свети оци објашњавају, вера која је јача од смрти“, рекао је владика Кирило.

„Аврам је ишао из послушања према Богу на брдо Морију, данашњу Голготу, тј. место на ком је распет Господ Исус Христос и где је изграђен Јерусалимски храм, како би жртвовао свог првенца Исака Господу. Међутим, Господ је послао ангела који је зауставио његову руку и Исак није тада жртвован, него се показао ован који је принет на жртву Господу, а Аврамову веру је Господ наградио. Аврам је поверовао да Господ може из мртвих да васкрсне, дакле то је та вера која је јача од смрти. Исто то видимо и у примеру Светог Саве и Преподобног Симеона Мироточивог, јер је Растко умро за овај свијет, а његов отац дуго то није могао да прихвати. Он и његова супруга Ана, касније у монаштву Анастасија, молили су свог сина да се врати на двор. Међутим, на крају и сам Стефан одлази на Свету Гору и у монаштву добија име Симеон. То је диван пример љубави између оца и сина. Господ награђује, посебно обраћа пажњу на те људе, на те породице, које су њему сличне, које пребивају у љубави. Тако је била јака љубав између оца и сина, Стефана и Растка, да је и отац пристао на умирање за овај свет, односно показао је ту веру која је јача од смрти из те љубави према своме сину. Ту љубав и веру Свети Сава је описао можда у свом најлепшем делу Житије Светог Симеона Мироточивог“, истакао је владика Кирило и напоменуо је та вера, која је јача од смрти, у темељима је нашег народа и у векове док постоји српски народ њих двојица и

њихова љубав ће бити руководитељ за наш народ.

„Свети Сава, тек када је сахранио свога оца и када се уверио у чудотворно дејство његових моштију, јер је Симеон постао Мироточиви светитељ, добија виђење од оца да он треба да прими не само подвижничку круну, односно аскетску, него да прими и апостолску круну, да прихвати епископство и да пође и просвећује свој народ. Свети Сава се пре свега утврдио у православној вери, а затим је кренуо да просвећује и свој народ. Пре свега он је зидао цркве, манастире, писао дела црквене литературе – типике, затим канон – Крмчију, који је црквено-државни акт. Није се само старао за црквено устројство, него и за државно, имао је велики дар дипломатије. Кроз Номоканон је постао просветитељ не само нашег народа, Номоканон је ушао у основе црквеног законодавства руског народа. Његова просветитељска улога превазилази границе Балкана. Он је написао и Службу Симеону Мироточивом, која је једна од првих песничких дела код нас. Све је то надахнуто било словенско-византијском књижевношћу. Он је био надахнут византијом и желио је да и његов народ и његова држава, односно српска држава буде устројена према том византијском моделу“, рекао је владика Кирило.

Подсјећајући на задужбине Светог Саве, Хиландар, Жичу, Студеницу, владика Кирило напомиње да је Свети Сава успио и у томе да свештенство и монаштво постану просветитељи народа у смислу описмењивања народа. „Он се старао не само за ту мистичну страну наше душе, него и за нашу когнитивну силу у души, односно наш разум. Формира школе, а стара се не само за душевну страну, већ формира прву болницу у Студеници. Установљава три најбитније функције сваког друштва, цркву, школу и болницу. Оно што свако друштво ако хоће да буде здраво треба да се труди да подигне на највиши ниво, јер се болница брине о физичком, па и о духовном здрављу становништва, школа учи људе да разликују истину од лажи, а црква садржи све то, али и много више од тога, и оно што не могу дати ни болница, ни школа, штити народ од дества злог духа. Зли дух је извор све лажи, све болести и сваког зла. Свети Сава као добри пастир и дипломата градио је мостове и према Истоку и према Западу. Сетимо се његове дипломатске мисије када је на териотирији данашње Мађарске одвратио тадашњег краља да не напада Србију. Овај, када је видио духовност Светог Саве, послушао је његов савет као Божји савет и одустао од рата. Дакле, Свети Сава је и миротворац. Тако да је то једна дивна породица, која је много тога учинила, али је све било крунисано Христом“, навео је владика Кирило и закључио да су то светитељи који су радили у свом времену, али су

постали ванвремени, сјединили су се са Христом и тако постали вечни. Свети Сава се увек моли за наш народ, а и ми се ових дана, а и сваки дан молимо да обожи, сложи и умножи наш народ, ма где год он живио.

spc.rs